

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094863408/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Loppen eller kampen med muserne

Der er en hel atmosfære af mennesker om mig, deres elskværdighed hænger i min frakkekrave, deres lykkelighedsudgydelser dunster om mine skoder, og deres begejstring støver mig endnu op omkring buksebenene. Jeg vil gå en tur for at lufte mig af, for jeg har nydt noens fortrolighed – bot! – og trænger derfor til at blæses igennem. Jeg begærer at lugte noget, der kradsler, for eksempel riddens tang.

Ja, jeg må ha noget godt at lugte til, jeg må op på høje bakker. Pust I kun på mig, mine gode vinde; jeg er ikke noget spædelys, jeg er heller ikke noget bål, f. eks. ikke et osende elskovsbål på grønne kviste; mig kan I ikke blæse større, lås lidt som I kan slukke mig. Jeg er en glødende jernstang, jeg blusser ikke, gnister ikke, jeg går bare og gløder for mig selv, solo, for min egen fornøjelse, uden spræl og sprutten – indtil noget griber mig, en hånd måske, der udgår fra en krop, jeg ikke har set – når den griber mig, svinger mig og slår mod mig, ja så står de lyslevende gnister spagende ud af det, jeg tørrer imod.

Her vil jeg sidde, på dette hævede sted, med den barske tang-lugt lige i næsen og med vinden skrålende af fuld hals om mine øren. Her er et passende sted til at modta åbenbarelses; deres fedtede madrøg undermeden når ikke så højt, her vil jeg gi dristige synet audiens.

Jeg venter. Foreløbig –? Nej af vinden hører jeg ikke noget; i aften lyder dens røst ganske uantikuleret, den fortæller mig ingen ting. Og dog taler naturen. Er skyernes former ikke bogstaver? træernes knagen ikke ord? bølgerne ikke fortællinger? Jo vist.

Skyerne –? symbolik er de osse. De er både noget selv og sym-